

være med til at sikre, at de forskellige aktørers besparelsesarbejde er samordnet og effektivt. Lovforslaget skal således skabe rammer for en løbende vurdering af besparelsesmuligheder og relevante virkemidler, som kan være med til at fremme energibesparelser.

Fremsættelsen af lovforslaget skal ses i sammenhæng med to tendenser, som i stigende grad spiller ind på energibesparelsesområdet, nemlig for det første behovet for at sikre en øget, ressourcebevidst indsats for at fremme energibesparelser, og for det andet behovet for at koordinere de forskellige aktiviteter, herunder også skabe faste rammer for energibesparelsesaktiviteter i en tid med øget liberalisering i forsyningsvirksomhederne.

Energibesparelser spiller en vigtig rolle ved gennemførelsen af de mål, som regeringen i energihandlingsplanen Energi 21 har sat for at nedbringe energisektorens belastning af det ydre miljø. Imidlertid er det påvist ved den opfølgning af Energi 21, som er offentliggjort i juli 1999, at energiforbruget i forbrugsledet (boliger, institutioner, virksomheder osv.) inden for en række områder i de senere år er steget mere end forventet i energiplanen. Fremskrivningerne i opfølgningen viser, at denne udvikling forstærkes i perioden frem til 2005 og derefter.

Hvis der ikke gennemføres de planlagte besparelser, og energiforbruget derfor stiger mere end forudsat, vil der for at nå CO₂-målene være behov for en endnu større indsats på forsyningsiden, herunder ikke mindst anvendelse af en større andel af vedvarende energikilder, end forudsat i Energi 21. Energibesparelser er således et centralt element i klimapolitikken og i en bæredygtig energiudvikling. En langsigtet reduktion af forbruget af fossile energikilder og en halvering af CO₂-udledningen inden 2030, således som det er formuleret som sigtepunkt i Energi 21, forudsætter betydelige energibesparelser.

Energibesparelser har gennem en årrække været et centralt element i dansk energipolitik, og der er på en række områder opnået ganske betydelige besparelser og effektiviseringer i energianvendelsen. Som led i besparelsesindsatsen er der vedtaget en række love vedrørende specifikke tilskudsordninger og konkrete virkemidler, f.eks. mærkning og normer.

Blandt andet er der samtidig med CO₂-afgiften i 1992 og de grønne afgifter i 1995 indført tilskudsordninger for energibesparelser i erhvervsvirksomheder. Samtidig er der i perioden 1992-98 indført en række andre tilskudsordninger: Omstilling af elopvarmede bygninger til centralvarme, energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, omstilling af ældre

boliger til kraftvarme, tilslutning til kulkraftvarme samt produkt-rettede tilskud til udvikling og udbredelse m.v. af el- og varmfeforbrugende produkter.

Administrationen af tilskudsordningerne er henlagt til Energistyrelsen, bortset fra at Elsparéfonden, som er en selvstændig institution under Miljø- og Energi ministeriet, administrerer tilskud til omstilling af el-opvarmede bygninger til fjernvarme eller naturgas og tilskud til elektriske apparater i husholdninger og den offentlige sektor.

De eksisterende regler om tilskud og andre energibesparende aktiviteter er indført ud fra behov, som på det pågældende tidspunkt blev tillagt særlig vægt, og der har ikke hidtil været nogen lovgivning, der mere bredt har tilgodeset prioriteringen af indsatsen mellem de forskellige områder. Endvidere er det karakteristisk, at energibesparelser i det offentlige, som er et væsentligt område, er reguleret i forholdsvis begrænset omfang.

Der er således behov for en lovgivning, som fastlægger rammerne for en prioritering af indsatsen på de enkelte områder, og som skaber sammenhæng imellem de enkelte virkemidler.

Lovforslaget skal også medvirke til at koordinere den lokale indsats for energibesparelser, som foregår på forskellige områder og med en række aktører, herunder forsyningsvirksomhedernes energirådgivning, med de aktiviteter, som foregår f.eks. i det lokale Agenda 21-arbejde, hvor lokale miljøinitiativer bliver koordineret, og hvor også lokale energi- og miljøorganisationer m.v. er inddraget. I februar 2000 er der vedtaget en lov om ændring af lov om planlægning (lov nr. 110 af 15. februar 2000), hvorved der er skabt rammer for det lokale Agenda 21-arbejde (jf. i øvrigt bemærkningerne til kap. 3).

Behovet for koordinering på dette område hænger sammen med den omlægning, der i disse år sker i energipolitikken og i energiforsyningen. Bl.a. sker der en liberalisering, som betyder, at forsyningselskaberne bliver mere markedsorienterede og i højere grad kommer til at leve i et konkurrencemarked. Det er vigtigt at sikre, at denne omlægning på forsyningsiden ikke betyder en svækkelse af indsatsen for og incitamenterne til energibesparelser.

For så vidt angår elsektoren, fremgår det af elforsyningsloven fra 1999, at netvirksomhederne og de forsyningspligtige virksomheder skal fortsætte elskabernes hidtidige besparelsesarbejde. Netvirksomhederne skal varetage de ikkekommercielle opgaver, herunder kortlægge energiforbruget, planlægge og sikre gennemførelse af energibesparelser og give